



ת"פ 43065/02/15 - מדינת ישראל נגד וורקט בנימין ייניאו

בית משפט השלום בראשון לציון

19 מאי 2016

ת"פ 43065-02-15 מדינת ישראל נ' ייניאו

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד

וורקט בנימין ייניאו

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד ועו"ד סיון צדיק

הנאשם וב"כ עו"ד טליה גרידיש

פסק דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים, בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ובעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היה הנאשם פרוד מחברתו וחשד בבן-דודו, המתלונן, כי קיים יחסי מין עם חברתו לשעבר.

בתאריך 27.9.14, בשעת לילה, בחניון בעיר ראשון-לציון, על רקע חשד הבגידה, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה באגרופים בפרצופו, ונגח בראשו. בהמשך, פתח המתלונן במנוסה והנאשם דלק בעקבותיו, תפס בו והכה בו בידיו.

כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות נפיחות קלה בצד ימין מאחורי האוזן. בהמשך לאמור, הגיע למקום השוטר אליהו רועי, פנה לנאשם על מנת לברר את פשר האירוע וביקש כי יירגע.

הסדר בין הצדדים



2. בתאריך 10.9.2015 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל, והם עתרו במשותף להרשעת הנאשם, לשליחתו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן ולקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בשב"ס. המאשימה הצהירה כי בכפוף לקבלת תסקיר חיובי בפרמטרים של נטילת אחריות, שיתוף פעולה ואי פתיחת תיקים חדשים, תסכים לעתור למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. עוד הוסכם כי ההגנה תטען באופן פתוח. כמו כן, ההגנה הצהירה כי תעתור לביטול ההרשעה, וביקשה כי שירות המבחן יידרש לסוגיית ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. על פי התסקיר, הנאשם בן 24, יליד אתיופיה, רווק, עובד במסגרת מפעל תעשייה צבאית בתפקידי תחזוקה, ומתגורר עם בני משפחתו בעיר ראשון לציון.

הנאשם תאר כי נולד וגדל באזור כפרי באתיופיה, ומגיל צעיר עזר למשפחתו בעבודות חקלאות ולא השתלב במסגרת חינוכית מסודרת. בהמשך, עברה המשפחה להתגורר באדיס אבבה בהמתנה לעלייתם ארצה.

כשהנאשם היה בן 13 שנים, עלה עם משפחתו ארצה. המשפחה השתכנה במרכז קליטה בעיר ערד, שם הנאשם השתלב בלימודי אולפן במשך כשנה, ובהמשך, השתלב בבית-ספר תיכון בדימונה למשך שנה נוספת.

כשהנאשם היה בן 15 שנים, עבר עם משפחתו להתגורר בראשון-לציון, והשתלב במסגרת פנימייה חקלאית במרכז הארץ. הנאשם תאר השתלבות תקינה במסגרת הפנימייה וחס קרוב שנוצר עם גורמי החינוך והטיפול. עוד מסר כי במקביל ללימודיו, עבד בעבודות מזדמנות, על מנת לסייע לפרנסת המשפחה. לצד תפקודו התקין, הנאשם תאר כי סבל מקשיים לימודיים, ואף אובחן כסובל מקשיי קשב וריכוז (לא הוצג בפני שירות המבחן אבחון). הנאשם סיים 12 שנות לימוד במסלול מכונאות רכב.

עוד מסר הנאשם כי נרשם ללימודי המשך במסלול מכונאות רכב, אך לאחר מספר חודשים פרש, לדבריו, בשל הצורך לסייע למשפחתו מבחינה כלכלית.

הנאשם גויס לצבא בהיותו בן 20, ושירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית, מתיאוריו עולה שירות צבאי משמעותי ומספק, אשר חיזק את תחושת המסוגלות ואת ביטחונו העצמי.

הוצג בפני שירות המבחן מכתב המלצה ממפקדו של הנאשם בשירות הצבאי, ממנו עולה כי הנאשם תפקד כחייל ערכי, אחראי וממושמע, ביצע תפקידו ללא דופי, תוך גילוי יוזמה ואכפתיות. עוד עולה ממכתב המפקד כי הנאשם תפקד כלוחם בעל נחישות ויכולות גבוהות, אשר באו לידי ביטוי במילוי תפקידו בדבקות ומצוינות, לצד היותו אהוד על הסובבים אותו. עותק ממכתב זה הוגש על ידי ההגנה במסגרת הראיות לעונש.

באוגוסט 2015 הנאשם השתחרר מהצבא, מאז עבד בעבודות מזדמנות, עד להשתלבותו במקום עבודתו הנוכחי.

במשפחת מוצאו, הנאשם הינו הרביעי מבין 6 ילדים, אחותו הגדולה, סובלת מעקמת בגבה ומתקיימת מקצבת נכות, אחיו הצעיר שוהה בפנימייה של חסות הנוער בשל מעורבות בפלילים. הנאשם תיאר תנאי מגורים בצפיפות ודלות, וכי



בנוסף להוריו ואחיו, מתגוררת עמם סבתו שהינה במצב רפואי סיעודי.

הוריו של הנאשם בשנות ה-60 לחייהם, אינם עובדים מאז עלייתם ארצה. האם מוכרת למערכת הפסיכיאטרית, סובלת מדיכאון ונוטלת טיפול תרופתי, ובעלת נכות המוכרת על-ידי המוסד לביטוח הלאומי. שירות המבחן ציין כי מאז עלייתם ארצה, מתמודדים הוריו של הנאשם עם קשיי קליטה ומשבר עלייה ומגלים תלות בילדיהם הבוגרים במישורים השונים.

שירות המבחן ציין כי ערך שיחה עם אחותו הבכורה של הנאשם, מדבריה עולה כי לצד הקשיים עמם הנאשם התמודד במסגרת התא המשפחתי, הצליח להשתלב במסגרות ולהוות עבור בני המשפחה גורם תמיכה, במישור הכלכלי והרגשי.

הנאשם מסר כי ביצע את העבירה על רקע חשדו שהמתלון ניהל קשר זוגי עם פרודתו. הנאשם תיאר ויכוח מילולי בינו לבין בן דודו שהסלים את הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול, וכן תאר תחושות פגיעה וחוסר אמון שחווה כלפי המעורבים, גורמים אשר הסלימו את התנהגותו והובילו להתנהגות האלימה כמתואר בכתב האישום המתוקן. עוד מסר הנאשם כי במהלך תקופה זו שירת בצבא, דבר אשר הגביר את תחושות המתח.

הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה, ושירות המבחן התרשם כי הנאשם מסוגל להתייחסות מותאמת לפגיעה הפיזית והרגשית שהסב למתלון, והביע נכונות לפצותו.

מאז ביצוע העבירה, היחסים של הנאשם והמתלון מרוחקים, והנאשם שלל סכסוך פעיל או כעס כלפיו כיום. שירות המבחן ערך ניסיונות לשוחח עם המתלון באמצעות פרטי ההתקשרות שבידיו, אך הניסיונות לא צלחו.

בהקשר לצריכת האלכוהול, הנאשם תיאר שתיה מבוקרת של אלכוהול במהלך בילוי חברתי. מדבריו עלה כי מאז ביצוע העבירה נמנע משתיית אלכוהול.

הנאשם שלל מעורבות קודמת באלימות, תאר את התנהגותו בעת ביצוע העבירה כחריגה, וכן הביע בושה וחרטה בשל התנהגותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת התנהגותו ואינו מצדיק שימוש באלימות כדרך לפתרון קונפליקטים.

שירות המבחן התרשם מנאשם חיובי ביסודו, בעל יכולות וכישורים, אשר גדל בתא משפחתי מורכב ורווי קשיים, וכיום מצוי בתהליך התבגרות וביסוס עצמאות ונפרדות.

שירות המבחן פירט בתסקיר את גורמי הסיכון והסיכוי במצבו של הנאשם -

כגורמי סיכון, צוינה התנהגותו האלימה כמתואר בכתב האישום המתוקן, ברקע לתחושת פגיעה שחווה מצד המעורבים, עמה התקשה להתמודד באופן אדפטיבי, ללא פגיעה באחר. הערכת שירות המבחן כי ברקע לביצוע העבירה בלטו קשיי תקשורת, דימוי עצמי נמוך ותחושת פגיעה ודחייה, ללא דפוס אלים מובהק או בעיית התמכרות לאלכוהול.

בנוסף, הנאשם נדרש לסייע לבני משפחתו מגיל צעיר, להערכת שירות המבחן, בפער לגילו ומסוגלותו. בולט כי הוריו מתקשים להוות עבורו גורם תמיכה מספק, בשל קשייהם כמתואר ומשבר עליה מתמשך של בני המשפחה.

כגורמי סיכוי במצבו צוין תפקודו החיובי של הנאשם במסגרות החינוך ובצבא, כפי שעלה ממכתב המלצה ממפקדו



בשירות הצבאי. נראה כי לצד הקשיים עמם הנאשם התמודד, הוא הצליח לשמר תפקוד תקין והינו בעל יכולות וכישורים תקינים.

בהתייחסו לביצוע העבירה, לצד נטילת האחריות, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מסוגל לערוך התבוננות ביקורתית באשר להתנהגותו האלימה, ובאשר לפגיעה שהסב למתלונן. להערכת שירות המבחן הנאשם הורתע מההליך המשפטי בעניינו, מביע מוכנות לשאת בענישה קונקרטית ולפצות את המתלונן.

במהלך הליך האבחון תאר הנאשם רצון להשתלב במסגרת שתסייע לו בהכוונה תעסוקתית ומציאת אלטרנטיבות לימודיות ותעסוקתיות תואמות יכולותיו וכישוריו. לאור המתואר, שירות המבחן הפנה את הנאשם לתכנית "אפיקים", במסגרת האגף לטיפול וקידום נוער וצעירים בראשון-לציון. מטרת התכנית הן הכוונה ולמידת מיומנויות תעסוקה, תקשורת בין אישית והכוונה לימודית.

כפי שנמסר לשירות המבחן על-ידי גורמי הטיפול, בתאריך 14.3.2016, הנאשם הגיע לפגישת היכרות במסגרת תכנית התעסוקה ובשלב זה נמצא מתאים.

לנוכח כל המפורט, לאור גורמי הסיכוי במצבו של הנאשם, גילו הצעיר, נטילת האחריות וחריגות העבירה, שירות המבחן המליץ לשקול את האפיק השיקומי ולבטל את הרשעת הנאשם.

הערכת שירות המבחן כי הרשעה פלילית עלולה למנוע קידומו של הנאשם במסגרת מקום עבודתו הנוכחי וכן תחסום בפניו אפשרויות תעסוקה נוספות בעתיד.

לצד ביטול ההרשעה, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 150 שעות, צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה כי יש לייחס חומרה לתקיפת המתלונן לאור החבלות שנגרמו למתלונן ולנוכח העובדה שהנאשם והמתלונן מכירים זה את זה.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן, שאינה עולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה, לפיה אי הרשעה הינה חריג, ובמקרה זה אין להפעיל את החריג.

ב"כ המאשימה טענה כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית בנאשם בשל הרשעתו, ואף שהוצג אישור המעיד על כך שהנאשם עובד כיום בתעשייה הצבאית, הוא ביקש משירות המבחן להפנותו לתעסוקה אלטרנטיבית ולמסגרת לימודית התואמת את יכולותיו ואת כישוריו.



ב"כ המאשימה טענה כי על בית המשפט לשים לנגד עיניו את האינטרס הציבורי, בדגש על חומרת העבירה ועל אלמנט ההרתעה הן של הנאשם והן של עבריינים פוטנציאליים נוספים.

ב"כ המאשימה עתרה שלא לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולהטיל עליו מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

5. ב"כ הנאשם טענה כי האירוע נשוא כתב האישום הינו אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם, שלאורך כל חייו פעל בדרך חיובית ונורמטיבית, למרות הקשיים המשמעותיים שליוו אותו מאז עלייתו לארץ בגיל 13. לטענת ב"כ הנאשם, מהתסקיר עולה כי הנאשם ומשפחתו חוו קשיי קליטה והסתגלות קשים, ועד היום הנאשם משלב בין התפתחות במסלול חייו לבין הסיוע האינטנסיבי לכלכלת המשפחה. ב"כ הנאשם הפנתה למצוקה המשפחתית, ולכך שאמו ואחותו הגדולה של הנאשם מוכרות כנכות על ידי המוסד לביטוח לאומי.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בנסיבות מיוחדות של האירוע נשוא כתב האישום המתקן, בו הנאשם חש שכן דודו פגע באמונו. הנאשם עובד בתעשייה הצבאית, מעוניין להתקדם שם, הוא עצמו ביקש משירות המבחן להשתלב בתכנית אפיקים, כדי להמשיך ללמוד.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם וטענה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הביע חרטה מהרגע הראשון, הוא בוש ונכלם, ומבקש לפצות את המתלונן.

בסיום טיעוניה עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן והפנתה לפסיקה.

כשניתנה לנאשם הזכות לומר את דבריו הוא אמר שעשה טעות והוא מצטער על כך. הנאשם ציין כי זקני העדה ניסו לפשר בינו לבין בן דודו, וכן כי הוא רוצה לפצות אותו.

דין והכרעה

6. החלטתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, מהטעמים שיפורטו להלן.

כל אלימות, באשר היא, היא התנהגות חמורה המצדיקה ענישה לשם הרתעה וגמול.

כמו כן, מושכלות ראשונים הם כי מבצע עבירה יורשע בדין, ולבית המשפט סמכות להימנע מהרשעה רק במקרים חריגים ביותר.

בקצירת האומר, לפי הפסיקה, בית המשפט יבחן שני פרמטרים עיקריים לצורך קבלת ההחלטה שלא להרשיע נאשם:

האחד, טיב העבירה, חומרתה ונסיבותיה, והאם אפשר בנסיבות אלה לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן



חמור באינטרס הציבורי שיש בהרשעה.

השני, נסיבותיו האישיות של הנאשם והפגיעה הצפויה לו, והאם הנזק הצפוי להיגרם לו עקב ההרשעה הינו כזה הפוגע בסיכויי שיקומו וחורג מהראוי בנסיבות העניין.

ראו לעניין זה - ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337 (1997).

אפנה עתה ישירות ליישום כללים אלו על הנסיבות של המקרה שבפניי -

אף שמדובר בעבירת אלימות, שגרמה למתלונן לחבלה, המדובר בחבלה קלה שהסתכמה בנפירות קלה מאחורי האוזן. לא הוגשה כל תעודה רפואית, ולכן יש להניח שהמתלונן לא נזקק לטיפול רפואי.

כמו כן, לא ניתן להימנע מלהתייחס לרקע של המקרה, והוא שהנאשם פרוד מחברתו, וחשד במתלונן כי קיים יחסי מין עם חברתו לשעבר. כמו כן, לא היה מדובר באירוע מתמשך, אלא באירוע קצר בזמן, שנפסק עם בוא השוטר למקום.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אחזור על העובדות שאינן שנויות במחלוקת, לפיהן מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שזו לו המעידה הראשונה, העבירה נעברה לפני שנה וחצי ומאז לא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם.

התסקיר שהוגש חיובי ביותר, וגורמי הסיכוי לשיקום עולים משמעותית על גורמי הסיכון.

הנאשם הודה הן בפני קצינת המבחן והן בבית המשפט וחסך זמן שיפוטי יקר, לקח אחריות והביע בוושה וחרטה, שהתרשמתי כי הם כנים.

כמו כן, עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו ובעתידו של הנאשם, הן פגיעה בדימויו העצמי והן פגיעה תעסוקתית, שאינה שקולה לתועלת הציבורית שזו תניב (ראה לעניין זה הפסיקה בה נדונה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה - ע"פ (מח-ב"ש) 1061-09-11 **משה גבאי נ' מדינת ישראל** (11.7.12), ו-ת"פ (שלום-ת"א) 58960-12-12 **מדינת ישראל נ' ולדמן** (22.7.15)).

הנאשם בעל נסיבות משפחתיות מורכבות, ומסכת חיים לא פשוטה, עת חווה יחד עם משפחתו קשיי עליה וקליטה, ולמרות זאת, הצליח להתגבר על קשיים רבים ולהתערות בחברה הישראלית באופן מרשים.

הנאשם עובד בתעשייה הצבאית, מעוניין להתקדם במקום עבודתו, ואם יפוטר בשל הרשעתו, יפגע מקור פרנסתו והוא לא יוכל לסייע בכלכלת משפחתו הזקוקה לעזרתו.

כמו כן, הנאשם הוא אדם צעיר, הנמצא בתחילת חייו כאדם בוגר, את העבירה ביצע כשהיה בן 23 שנים, ואם יורשע, ההרשעה תסגור דלתות רבות בחייו.

על רקע נקודת הפתיחה בה החל הנאשם את חייו, אני סבורה שהרשעה תפגע בו מעבר לפגיעה של הרשעה בכל



נאשם אחר. מכך שהנאשם ביקש משירות המבחן להשתלב בתכנית אפיקים, כדי להמשיך ללמוד, עולה כי מדובר בנאשם בעל מוטיבציה ללמוד, להתקדם ולהצליח, ויש לאפשר לו זאת, ולא להכשילו בשל טעות חד פעמית.

זאת ועוד, מדובר בנזק וודאי לתדמיתו של הנאשם, שכל חייו נאבק להצליח, והרשעה תכתימו בסטיגמה עבריינית ותפגע, שלא לצורך, בדימויו העצמי.

אין המדובר במקרה זה בפגיעה תדמיתית הדומה לפגיעה בכל נאשם המורשע לראשונה בדין, אלא בפגיעה מוחשית וקונקרטית לאור מאפייניו הייחודיים ואישיותו של נאשם זה.

כמו כן, במניין הנתונים שבית המשפט רשאי להביא בחשבון נכלל גם השיקול בנוגע לאישיותו של הנאשם, ולעניין זה אציין כי הנאשם שירת שירות צבאי קרבי כלוחם ב"כפיר", ומכתב ההמלצה של מפקדו מעיד על יכולותיו ואישיותו של הנאשם ובו נאמרו עליו מילים חמות ביותר, "חייל ערכי, אחראי וממושמע, המבצע את תפקידו ללא דופי תוך גילוי יוזמה ואכפתיות רבה מאד", "סיים את מסלול ההכשרה בהצלחה יתרה", "לוחם בעל נחישות ויכולות גבוהות אשר באו לידי ביטוי במילוי תפקידו ברצינות ובדבקות רבה ומצוינות", ועוד.

לאור כלל הנסיבות, עלול להיגרם לנאשם נזק רב כתוצאה מהרשעה, שאינו עומד ביחס סביר לחומרת העבירה בנסיבותיה.

יש לערוך הבחנה בין הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה לבין המקרה דנן -

רע"פ 734/11 **עמרה נ' מדינת ישראל** (30.1.11) - במקרה זה הנאשם הפעיל אלימות קשה, עד שהמתלונן איבד את הכרתו. כמו כן, הנאשם איים על המתלונן באיומים מן הרף הגבוה, הן במהלך האירוע בו היכה אותו והן יום לאחר מכן.

הנאשם היה בעל עבר פלילי בעבירות אלימות, וכלל לא עמדה על הפרק השאלה האם יש להרשיעו אם לא, אלא חומרת הענישה.

ת"פ (שלום-ים) 410-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.7.15) - באותו מקרה הנאשם הגיע לבית אמו וכשהיא ביקשה ממנו לעזוב, הוא תקף את אמו באגרופים מספר פעמים וגרם לה לדימום באף ונפיחות והמטומה בעין. תסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו על רקע שימוש מסיבי בסמים. כמו כן, הנאשם לא הביע כל אמפטיה וחרטה בגין הפגיעה באמו, והיה עסוק בחוויית קורבנותו. עוד התרשם שירות המבחן ממאפיינים אנטי סוציאליים, שיפוט לקוי, קושי בהבנת מצבים חברתיים ובין-אישיים.

על בסיס כל האמור, אני סבורה כי מקרה זה נמנה על אחד מאותם מקרים חריגים, שנסיבותיו מכריעות את הכף לעבר הליכה כלפי הנאשם באי הרשעתו. הנאשם יוכל לתקן את העוול כלפי המתלונן בתשלום פיצוי, ויחזיר את חובו כלפי החברה בביצוע שעות שירות למען הציבור.



סוף דבר

7. אשר על כן, החלטתי לבטל את הרשעת הנאשם, ולהסתפק בקביעה כי ביצע את העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. אני מקבלת את המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ, צו מבחן ופיצוי למתלונן, ובהתאם אני מורה כדלקמן:

א. הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן וגורמי הטיפול מטעמו.

ב. הנאשם יבצע 150 שעות של"צ במרכז קהילתי "קריית גנים" בראשון-לציון, וזאת תוך שנה מהיום, וימלא אחר כל הוראות קצינת המבחן.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, עת/2, בסך של 500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.2016 ויועבר למתלונן על ידי המזכירות.

הנאשם מוזהר על-ידי בית-המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן או צו השל"צ מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית-המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש, ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לכל עונש שייגזר עליו.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום י"א אייר תשע"ו, 19/05/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת